

زیر آسمان فیروزهای

جشن زادروز بهرام بیضایی در خانه هنرمندان ایران

گروه هنر: جشن زادروز بهرام بیضایی با نمایش نسخه تازه‌ای از فیلم-اجرای «بانو آتویی» در خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود. در برنامه جشن زادروز بهرام بیضایی که روز ۱۲ دی برگزار می‌شود، نسخه تازه‌ای از فیلم اجرای «بانو آتویی» به کارگردانی بهرام بیضایی و با بازی مژده شمسایی و پارسا پیروزفر به نمایش درمی‌آید.

این برنامه با همراهی چهلنخسش نورایی، حمید امجد، افشین هاشمی و سحر عصرآزاد روز چهارشنبه ۱۲دی، ساعت ۲۰، در تالار ناصری برگزار می‌شود.

راهیابی ۷ نمایش به مسابقه بین الملل تئاتر فجر

گروه هنر: هفت نمایش به بخش مسابقه تئاتر بین‌الملل سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر راه پیدا کردند. قطب‌الدین صادقی، اردشیر صالح‌پور و عطا‌الله کویال؛ گروه انتخاب این بخش، از میان آثار رسیده، هفت اثر را شایسته راهیابی به مرحله نهایی دانسته‌اند.
اسامی این هفت نمایش به ترتیب حروف الفبا به شرح زیر است:
۱- «آبلوموف» به کارگردانی سیاوش بهادری‌راد از تهران
۲- «استیو جابز» به کارگردانی مهران رنجبر از تهران
۳- «او» به کارگردانی آرش دادگر از تهران
۴- «دستورالعمل‌های پرواز برای خدمه و خلبان» به کارگردانی فرهاد فروزی از تهران
۵- «مادر» به کارگردانی مجید کاظم‌زاده‌مژده‌هی از رشت
۶- «مرگ و پنگوئن» به کارگردانی پیام دهکردی از تهران
۷- «نمایش» به کارگردانی مسعود (علی‌اکبر) حق‌پناه از آمل مازندران.

«موی سیاه خرس زخمی» در مولوی

● نمایش «موی سیاه خرس زخمی» با مشارکت فارغ‌التحصیلان و دانشجویان تئاتر به سرپرستی و کارگردانی جابر رمضانی، کارگردان شناخته‌شده تئاتر دانشگاهی ایران، به مدت محدود در سالن اصلی مرکز تئاتر مولوی به صحنه می‌رود.
نمایش «موی سیاه خرس زخمی» با مشارکت فارغ‌التحصیلان و دانشجویان تاتر، به نویسندگی پیام سعیدی و جابر رمضانی و به کارگردانی جابر رمضانی، کارگردان شناخته‌شده تئاتر دانشگاهی ایران، از ۹ تا ۱۲ دی‌ماه در سالن اصلی مرکز تئاتر مولوی به صحنه می‌رود.

دو اجرایی شدن «خنکای ختم‌خاطره»

● گروه هنر: نمایش «خنکای ختم‌خاطره» به نویسندگی و کارگردانی حمیدرضا آذنگ به دلیل استقبال تماشاگران سه اجرای ویژه خواهد داشت. این نمایش در سه روز پایانی هفته سوم اجرای خود؛ یعنی روزهای چهارشنبه، پنجشنبه و جمعه ۱۲، ۱۳ و ۱۴ دی، در دو سانس ۲۰ و ۲۲ روی صحنه خواهد رفت.

معرفی طراحان نمایش وقتی خروس ...

● گروه هنر: طراحان نمایش «وقتی خروس غلط می‌خواند» به نویسندگی و کارگردانی علی شمس معرفی شدند. در این نمایش که از اواخر دی‌ماه در سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه می‌رود، ثمنین سالک؛ طراحی‌گریم، مهدی شامیریان؛ طراحی‌لیاس، امید اکبری؛ طراحی صحنه، بابک کیوان؛ آهنگ‌سازی، محمد شمس؛ طراحی پیوستر و بروشور و علی شمس طراحی نور را برعهده دارند.

رضا آشفته: امیرضا کوهستانی که به دلیل حضور مداومش در خارج از ایران به لژیونر تئاتر ایران شهره است، این‌بار تور زمستانی خود را با حضور نمایش «سالگشتگی» و «بی‌تابستان» در فستیوال بین‌المللی سانتیاگو و فستیوال لسوگاموندوس آغاز خواهد کرد.

سالگشتگی

امیررضا کوهستانی تور زمستانی‌اش را در آغاز سال ۲۰۱۹ میلادی، با حضور نمایش «سالگشتگی» در بیست‌وپنجمین دوره فستیوال بین‌المللی سانتیاگو در شیلی آغاز می‌کند.

«سالگشتگی» از سوم ژانویه به مدت سه شب در کنار گروه‌هایی از آلمان، بلژیک، برزیل، آرژانتین، کلمبیا، استرالیا و... اجرا خواهد شد. سالگشتگی نمایشی درباره روابط آدم‌هاست. مروری از زندگی دو بازیگر که سال‌ها از هم دور افتاده‌اند. این دو بازیگر سال‌ها قبل در یک نمایش مشهور به نام «رقص روی لیوان‌ها» (یکی دیگر از تولیدات خود کوهستانی) بازی کرده‌اند که در کشور‌های متعددی اجرا شده است. آنها دبلیتگی به هم داشته و پس از یک جشن تولد با هم بگوگمو کرده و سال‌ها از هم دور شده‌اند و حالا به مناسبت صدگذاری دوبله روی نمایش رقص روی لیوان‌ها دعوت شده‌اند و این دو ضمن مرور آن رابطه، همدیگر را محک می‌زنند که آیا می‌توانند باز هم مثل سابق یکدیگر را جذب کنند؟! یعنی باز هم به دنبال ایجاد رابطه‌ای هستند که متأسفانه کدهای ارتباطی بین آن دو به وجود نمی‌آید. داستان این نمایش درباره این است که قرار است فیلم «رقص روی لیوان‌ها» منتشر شود، اما صداهای فیلم خراب است. به همین دلیل بازیگران را خبر می‌کنند تا فیلم را دوبله کنند، اما حالا که ۱۷ سال از نگارش و اجرای این نمایش گذشته، بازیگران با متن و اجرا چالش دارند. نمایش «رقص روی لیوان‌ها» اولین نمایشی است که از امیررضا کوهستانی اجرا شد. این کارگردان جوان، ۱۷ سال پیش این نمایش را با بازی علی معینی و شراره منصوبادی در جشنواره تئاتر فجر به صحنه برد و خود را به‌عنوان یک هنرمند جوان معرفی کرد.

امیررضا کوهستانی این‌بار هم به ظاهر ساده‌تر و درواقع ژرف‌تر از گذشته بر آن است نه در اتکای به تکنیک که در توجه به انسان، مبنای تئاترش را بر سمت‌وسویی مشهود و مکاشفه‌گر قرار دهد. درست مثل کارهای اولیه‌اش که حسی طبیعی‌تر و فرایندی غریزی‌تر را برپایمان بازنمایی می‌کرد، چراکه این مسیر پس از رفتن به منچستر و دیدن دوره مطالعات تئاتری، ماجرا و شیوه‌ای عالمانه‌تر و عامدانه‌تر به خود گرفته است و نتیجه‌ای کاملاً متفاوت دارد که شاید در ایوانف (۹۲) و دیوار چهارم (۹۱) نتایجش قابل‌تأمل و چشمگیر می‌شد، اما سالگشتگی از جنس رقص روی لیوان‌ها (۸۰)، قصه‌های درگوشی (۷۸)، تجربه‌های اخیر (۸۲) و روی ابرها (۸۴) است. کوهستانی خود را از اثرش

تور زمستانی «سالگشتگی» و «بی‌تابستان» به کارگردانی امیررضا کوهستانی

لژیونر تئاتر ایران در شیلی، سوئیس و فرانسه

محمدحسین معجونی و بهنام بیداری در نمایش «سالگشتگی»

پاک می‌کند، چون نمی‌خواهد به‌جای آن دیده شود. برخی از کارگردانان و شاید در ایران متأسفانه اکثراً به دنبال نمایان‌کردن خود هستند و این روال آفرینشگری و خلاقیت را با اشکال مواجه می‌کنند. هنرمند در اثرش هست و این غیرقابل‌اجتناب است، اما هنرمند می‌تواند خود را از اثرش پاک کند و در آن لایه‌های زیرین حضورش دیدنی است و این ستودنی است که خالق چون رمزروازی مشهود در اثرش کشف شود، نه‌اینکه مانند تصویر عینی یا صدای جیغ یا ریپای کاذب خود را در آن آشکار کند.

محمدحسین معجونی که در ایوانف (کار امیررضا کوهستانی، ۹۰) یکی از بهترین بازی‌هایش را ارائه کرده بود، این‌بار هم در سالگشتگی بر آن است باز هم حس‌وحال و رفتارها و حالت‌هایش متفاوت باشد. بالاخره در این پروسه معین حضورش بارز و خلاق است. مهین صدری هم که از سال ۸۶ و با کوارتت در نمایش‌های امیررضا کوهستانی بازی کرده، باز هم حضورش قابل‌تأمل است. هر دو بازیگرانی هستند که می‌توانند در تکمیل هم و ایجاد فضا و تأثیر بر مخاطب همسو و همگرا باشند. بدهستان‌هایشان پاسخ‌گوی یک وضعیت مبنی‌مالیستی است؛ است، روند و رویکردی که مخاطب را بیشتر درگیر می‌کند. برای همین کمتر کارگردانی امیررضا کوهستانی نمود عینی دارد و بیشتر فضایی است که الفاکسر حس‌وحالی است و رابطه برهم‌ریخته‌ای را می‌سازد؛ نوعی رابطه شهودی که بیانگر لحظه‌ای است که مخاطب دچار کشف شود.

بی‌تابستان

کوهستانی همچنین در این تور زمستانی، نمایش «بی‌تابستان» را در روزهای یازدهم و دوازدهم ژانویه در فستیوال (Lesvegamondes) در شهر مولوز کشور فرانسه اجرا خواهد کرد و در ادامه روزهای ۱۶ و ۱۷ ژانویه همین نمایش را در شهر بازل کشور سوئیس روی

نگاهی به نمایشگاه نقاشی سولماز حشمتی در گالری الهه با موضوع شهر بازی

در وضعیت اضطراری

غیاب را القا می‌کنند؟ چه در آتهاست که به وعده شادمانی ازهم‌پاشیده و دوری بلدشان کرده؟ سکون، خاموشی، صلبیت... که اتفاقاً با رنگ‌های صلب و فرم‌ها و سطح‌های تخت و رنگ‌های مرده خوب چفت شده‌اند. رنگ‌هایی که شاید دورترین‌اند برای این فضا.

شاید با شادترین صحنه‌ها، حتی با تصویر شادمانه‌ترین بازی‌های کودکان آن قدر ام شادی را احساس نکنیم که در غیابش، اساساً نیستی به‌عنوان مفهومی کاملاً بیگانه از هستی درک نمی‌شود. بلکه در پیوندی جدایی‌ناپذیر با آن است. در نگاه مدرن به زندگی مرگ لزوماً در تقابل با زندگی نیست. حتی در دیدگاه مذهبی هم مرگ‌اندیشی است که زندگی را پیش می‌برد. نباید عدم را با چیزی که وجود ندارد برابر دانست. عدم،

چ‌ه ویژگی‌هایی در این تصاویر هستند که این شهر یا شهرکی که قرار است در آن «بازی» کنی و نه فقط مکانی برای بازی و تفریح، شهر است با قوانین خاص خودش. یکی تفریح و شادمانی مداوم. صدای جیغ هم نشانه خوشحالی است حتی. حالا وضعیتی را تجسم کنید که این شهر خالی شود از هرچه حیات است. از آنچه شهرش کرده و جز آهن‌پاره‌ای از وسایل باقی نماند. لحظه‌ای لخت و عریان که با عدم مواجهیم، با غیاب. همچون این قاب‌ها که گویی از وضعیتی خبر می‌دهند که نقاش، خود «اضطراری» نامیده‌اش. گویی احضار امر غایب‌اند و احیای حافظه ما از کودکی تا امروز. احیای خاطراتی که برای نسل یا نسل‌هایی مشترک است.

آگهی مناقصه عمومی

شهرداری کرج در نظر دارد با توجه به بودجه مصوب شورای اسلامی شهر پروژه مندرج در جدول ذیل را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید.

ردیف	شرح عملیات	مبلغ اعتبار به ریال	مبلغ سپرده به ریال	رتبه سه راه و ترابری و پنج تاسیسات	میزان غیرنقدی
۱	عملیات ترمیم و بازسازی بل آزادگان شهرداری مرکز-تاسفت اعتبار	۱۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰		۵۰٪
۲	بهبسازی و همسطح سازی درچه های تاسیسات شهری-سازمان عمران تاسفت اعتبار	۴/۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۲۳۰/۰۰۰/۰۰۰	رتبه پنج راه و ترابری یا پنج آب	۵۴/۳۵٪

۱- سپرده شرکت در مناقصه به یکی از روشهای ذیل ارائه گردد. ضمانت نامه بانکی معادل مبلغ فوق که به مدت ۹۰ روز اعتبار داشته و قابل تمدید باشد و یا واریز فیش نقدی به مبلغ فوق به حساب **۷۰۰۷۸۶۹۴۸۶۲۳** بانک شهر.
۲- بردگان نفر اول و دوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.
۳- شهرداری کرج در رد یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار است.
۴- مبلغ ۵۰۰/۰۰۰ ریال بابت هزینه خرید اسناد به حساب **۷۰۰۷۸۵۳۱۳۷۹۵** نزد بانک شهر- شهرداری واریز و رسید آنرا ارائه نمایند.
۵- متقاضیان می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی جهت خرید اسناد مناقصه به اداره امور قرارداده‌ا و پیمانها واقع در میدان توحید- بلوار بلال شهرداری کرج طبقه هفتم مراجعه نمایند.
۶- در هر صورت مدارک مندرج در اسناد مناقصه ملاک فروش اسناد و اطلاعات عقد قرارداد خواهد بود.
۷- توضیح اینکه به غیر از سپرده شرکت در مناقصه کلیه اسناد و مدارک مربوط به پیمانکاران شرکت در مناقصه در نزد شهرداری باقی می‌ماند.
۸- لازم به ذکر است هنگام خرید اسناد داشتن رتبه مربوطه و ارائه تاییدیه صلاحیت در سایت oldpmn.mporg.ir یا sajat.mporg.ir ، معرفی نامه مهیور به مهر و امضای مدیرعامل، روزنامه آخرین آگهی تغییرات اعضای شرکت ،کد اقتصادی الزامی می باشد.
۹- شرکت کنندگان در مناقصه می‌بایست کلیه فرمها و اطلاعات مورد درخواست شهرداری را تکمیل و به همراه سایر اسناد مناقصه در بابت مربوطه قرار دهند.
۱۰- سایر اطلاعات از جزئیات در اسناد مناقصه مندرج است.
۱۱- **پیشنهادهات می‌بایست در پاکتهای مجزا (الف-ب-ج- لاک و ممهور به مهر شرکت شده و پس از الصاق هولوگرام بروی پاکت بوج تا پایان وقت اداری روز یک شنبه مورخ ۹۷/۱۰/۲۳ به آدرس کرج- میدان توحید- بلوار بلال دبیرخانه شهرداری کرج تحویل داده شود.**
۱۲- پیشنهادات رسیده در روز دوشنبه مورخ ۹۷/۱۰/۲۴ در کمیسیون عالی معاملات شهرداری کرج (دفتر شهردار)راس ساعت ۱۱ مطرح و پس از بررسی و کنترل برنده مناقصه اعلام خواهد شد .
در ضمن هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.
جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۳۵۸۹۴۲۱۱-۳۵۸۹۴۲۱-۲۶ تماس و یا به سایت www.karaj.ir مراجعه نمایند.

اداره امور قراردادها و پیمانها – شهرداری کرج

هنر

خانواده باید در پی چاره‌جویی باشند که این علاقه‌مندی را جهت درستی بدهند و ...

در بی‌تابستان آنچه ملاحظه می‌شود، دقیقا بریده‌هایی از زندگی است و ما در یک دبستان، معلم نقاشی (با بازی سعید چنگیزیان) و ناظم (لیلی رشیدی) را می‌بینیم که زن و شوهرند اما مثل همه آدم‌ها در نزدیک‌ترین رابطه ممکن مشکلاتی دارند که به‌تدریج حل‌وفصل خواهد شد؛ چنانچه بچه‌دارشدن در روزگار ما خیلی راحت نیست، چون معنای رایج و سنتی‌اش را از دست داده و از سوی دیگر زوج‌ها هر دو شاغل‌اند و برای بچه‌دارشدن باید بر پیچیدگی‌های رایج چیره شوند تا چنین خواسته‌ای ممکن شود. درعین‌حال باز هم اولیای همیشه نگران در صحنه با افکار خطرناکشان دست‌وپا می‌زنند. این افکار ریشه در نادانی دارد و همه را نسبت به دنیای پیرامون‌شان پرتوقع و بدخواه خواهد کرد.

بازی‌ها چشم‌نواز است و ما دچار این نحوه بازی‌کردن می‌شویم که چندان هم عادی نیست و شاید فقط در کارهای خود کوهستانی بشود این مدل بازی‌کردن را قابل‌قبول دانست.

سعید چنگیزیان با هم‌زمانی بازی می‌کند و احساسات را در زیر لایه‌های وجودی نقش پنهان می‌کند تا اینکه مسیر بازی‌ها و روابط و رودرویی‌ها نیز بر ما پنهان بماند که یک‌باره از این برگشت به دبستان و مواجهه با مادر برتیا و ناظم دچار شگفتی شویم و اوست که در این بازی‌ها پیش‌برنده حقیقت ناپیشت‌های است که هر روز در درک‌نشدن گروهی و کتمان‌شدن‌های از سر نادانی ما را در عقب‌ماندگی‌های باطنی نگه می‌دارد. اما این بازیگر می‌خواهد بازی‌اش رنگ‌و‌لعب حقیقت به خود بگیرد، بنابراین آرامش دارد و آرامش را هم به بازی می‌گیرد و او کار خودش را می‌کند که درواقع کارستان است.

جمع‌بندی

کوهستانی سال‌هاست در کشورهای مختلف اجرا می‌کند و آثارش در سوئیس، هلند، آلمان، فرانسه، نروژ، بلژیک، ایتالیا، فرانسه، اتریش، یونان، صربستان و مقدونیه و... به صحنه رفته است. او حضوری پررنگ در عرصه بین‌المللی دارد که آغازش از سال ۲۰۰۰ میلادی است؛ زمانی که کوهستانی و گروهش برای اجرای «رقص روی لیوان‌ها» به بن آلمان رفتند و بعدازآن تمام نمایش‌هایش علاوه بر ایران، تماشاگرانی اروپایی هم داشت. اما آنچه او را در کشورمان مطرح کرد، به پیش از این نمایش برمی‌گردد. امیررضا کوهستانی در این ۲۰ سالی که می‌نویسد و کارگردانی می‌کند، بیش از ۲۰۰ اجرا در کشورهای جهان داشته و همین سبب شده او به یکی از شناخته‌شده‌ترین کارگردان‌های تئاتر ایران در میان غربی‌ها تبدیل شود. همچنین این روزها امیررضا کوهستانی در تدارک اجرای نمایش‌های خود در تهران تا پیش از پایان سال است.

نگارخانه

نمایشگاه تئاتلیته یعنی پیشروی بدون جنگ در دانمارک و سوئیس

استقبال از صلح ایرانی در اروپا

● گروه هنر: با آنکه قدرت‌های جهانی برای قبولاندن تحریم‌ها به جهانپان به دنبال جنگ طلبی ایرانیان هستند، یک نقاش ایرانی این روزها در اروپا نقاشی‌هایی را تحت عنوان صلح ارائه کرده که با اقبال همگانی مردم و هنرمندان روبه‌رو شده است.

نمایشگاه نقاشی سارا اشرفی در گالری کتابخانه مرکزی شهر مون دانمارک با عنوان: تئاتلیته یعنی پیشروی بدون جنگ که پس از این موعد نیز این نمایشگاه در کشور سوئیس ادامه خواهد داشت.

۴۰ اثر نقاشی در ابعاد مختلف از بزرگ‌ترین ۲۶۰ در ۱۵۰ سانتی‌متر تا ۶۰ در ۸۰ سانتی‌متر، کوچک‌ترین اثر، نمایشگاه از ۳۰ نوامبر شروع شده و تا پنجم ژانویه ۲۰۱۹ ادامه خواهد داشت. میزبان بعدی (تئاتلیته یعنی پیشروی بدون جنگ) کشور سوئیس خواهد بود.

سارا اشرفی در مورد عنوانی که برای نمایشگاه انتخاب کرده است، می‌گوید: درواقع استارت این عنوان زمانی به ذهنم رسید که از پنجره هواپیما زمین را نگاه می‌کردم؛ مسیری که به‌آرامی تغییر می‌کرد و تبدیل به سرزمینی دیگر می‌شد. دشت‌هایی که به آرامی دامنه کوه‌ها را می‌ساخت و صخره‌هایی که سر می‌خورد تا دریا!

هیچ مرززی ناگهانی ایجاد نمی‌شود. تئاتلیته روال طبیعی تغییر در زمین است و این شامل همه‌چیز می‌شود؛ از کوه‌ها و سنگ‌ها و گیاهان، حیوانات، انسان‌ها و ... و حتی آداب و رسوم و خلق‌و‌خو و زبان همه‌چیز تدریجی ایجاد می‌شود و یک جریان طبیعی دارد. از آن بالا مرزها و حصارهایی که انسان‌ها ایجاد می‌کنند شبیه زخم‌هایی بر پوست زمین است، چون جنگ‌ها و کشتارها و آوارگی در بطن این حدمورزها به‌سادگی آشکار است. بیشتر تفاوت‌ها و شکاف‌هایی که در زمین باعث جنگ‌ها و دردهاست، تنها بخشی از زیبایی زندگی است؛ مثل: تفاوت رنگ‌ها و نژادهای انسان‌ها.

نقاشی ابزار با روش مناسبی برای توصیف صلح و ساده‌کردن داستان سیاست است. او می‌افزاید: هنر به سادگی می‌تواند بر سیاست تأثیرگذار باشد. هنرمند بی‌آنکه خواسته باشد می‌تواند سفیر صلح باشد. من سیاسی نیستم، ولی احساس می‌کنم با هنر می‌شود وارد یک پیچیدگی ناشناخته شد؛ چیزی شبیه اختلاف بین دو دولت و تازه فهمید که هیچ داستان پیچیده‌ای در عمق این اختلاف‌ها وجود ندارد.

این نقاش ضمن ابزار خوشحالی از این نمایشگاه که در دانمارک با دعوت از طرف شهرداری برگزار و با استقبال دولت و مردم دانمارک روبه‌رو شد، تصمیم گرفته است نمایشگاه تئاتلیته یعنی پیشروی بدون جنگ را در کشورهای بیشتری به نمایش بگذارد. همچنین باید گفته شود که سارا اشرفی در استیتمنت این نمایشگاه نوشته است:

تئاتلیته یعنی پیشروی بدون جنگ/ مرزهای واقعی کجاست؟! چه چیزی سرزمین‌ها را از هم جدا می‌کند و چقدر مرزهایی که با قانون حصار می‌شوند حقیقت دارند؟! از بالای زمین می‌توان فهمید، پایان آهسته یک رشته‌کوه بزرگ می‌تواند شروع سرزمین دیگری باشد، محدوده‌ای که با هیچ خطی و هیچ جنگی قابل تفکیک نیست! مرزها تئاتلیته‌های رنگی هستند که ملایم ایجاد می‌شوند. تئاتلیته‌هایی که در مسیرشان فرهنگ‌ها را می‌سازند، سنت‌ها شکل می‌گیرند و لهجه‌هایی که سرانجام به زبان دیگری تبدیل می‌شوند. این تفاوت‌ها که به‌تدریج ایجاد شده است تابع هیچ سیاستی نیست. این تنها قانون طبیعت است و داستان رنگ‌ها.

زمین سمفونی رنگ است. تئاتلیته یعنی پیشروی بدون جنگ. هیچ دامنه کوهی برای امتداد مسیرش در زبان دیگری تبدیل نمی‌کند و کویرها رودخانه‌ها را نمی‌دزدند. و زمین چشمه‌هایش را محبوس نمی‌کند. چقدر سیاست داستان غم‌انگیزی است! مسیر رودها را تغییر می‌دهد و آبشارها پشت پرچم‌ها گیر می‌کنند و انسان‌ها آواره می‌شوند.